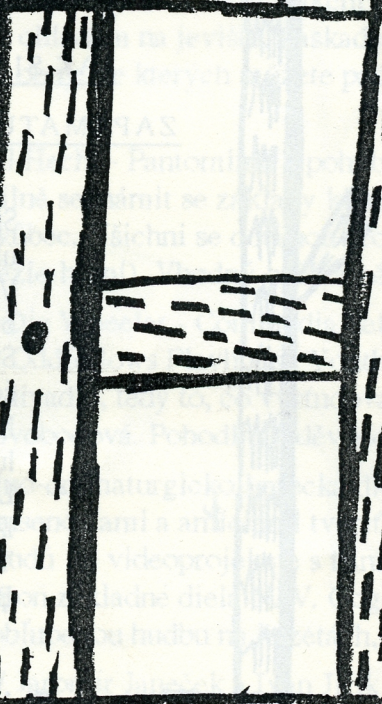
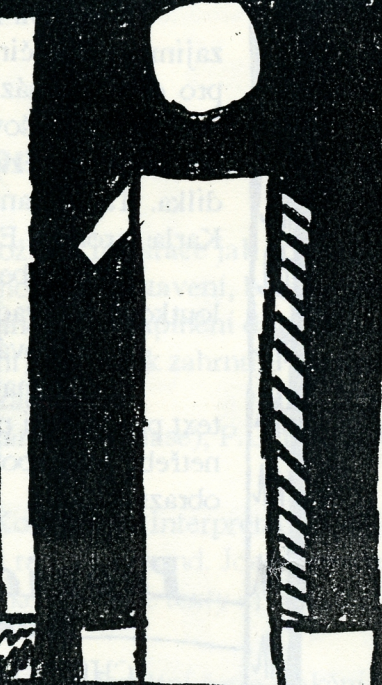

Loutkařsk
Chrudim
1998

Vybrali jsme pro Vás (a dobře)

KRÁL: Pohled – má královská koruna!
Nechceš ji místo Zlatovlásky?
Koruna vládu znamená.
Koruna – ta ti právo dá
soudit a věznit toho chceš.

JIRKA: S takovou s nebe spadlou mocí
protivný sobě byl bych též. –
Vede se ta řeč uboze:

Ty o voze, já o noze,
ty o mlíku, já o perníku.
Nač mi tvoje skvosty, králi?
Skvostné – bývá počasí.
Zlatá – to je rodná matka. –
Říkám uctivě a zkrátka:
Zlatovlásku.

KRÁL: Dobrá, platí.
Chceš ji mít – a máš ji mít.
Jenom si ji musíš, synku,
trojí službou zasloužit.

JIRKA: Trojí službou? Jmenuj první!

KRÁL: Šla po louce má Zlatovláška
šla po ní včera po ránu,
šňůrečka s perlami jí praskla.
Tady, v téhle trávě svěží
tři sta a jedna perla leží. –
Sbírej, sbírej! Ať je shledáš!
Jestli se jedné nedohledáš,
tamhle je Dunaj, klid' se pryč.
Líp, kdybys k nám vůbec nejel.
(Odejde)

JIRKA: Tři sta a jedna drobných perel –
tři sta a jedna velká potíž! –
Jiříku, tady neuspěješ,
Jiříku, tady nepochodíš. –
To dřív by mohla bystrá voda
přes vrchol hory přetéci,
než abych v trávě perly shledal.
Kdyby tu byli mravenci!
(V trávě se zabemží mravenci)

MRAVENCI:

Tady jsmel! Tady, Jiříku!
My rychle, perla za perlou,
skládáme šňůru nádhernou.
Už se ty perly, už se množí,
něco je v písku, něco v hloží,
něco je v domku u čmeláčeků
a něco leží u bodláčku,
jedna se zase zatoulala
až pod blatouch – ach, ta je malá!
(Jiřík sbírá z trávy navlečenou šňůru perel)

JIRKA: Mravenci, díky!

MRAVENCI:

Za málo.

Jen když se všechno shledalo.

JIRKA: Nebýt vás –

MRAVENEČEK:

Jirko, nezavazuj!

Kainarova Zlatovláška je zcela jistě
zajímavým počinem v dramatické tvorbě
pro děti. Pochází z pera ještě mladého
"mistra" a veršovaná forma si
činí ambice nezatížit příliš obsah
dílka. Tato dramatizace známé pohádky
Karla Jaromíra Erbeny patřila ve své době
k oblíbeným stálým repertoáru
loutkových divadel, ačkoliv její
inscenování se dnes jeví poněkud
problematické. O tom zda si však
text pro vlastní potěšení a poučení přečíst
netřeba pochybovat. Ukázka je ze třetího
obrazu.

Poezie-konsensus nonsensu

CHRISTIAN MORGENSTERN

JAK SI ŠIBENIČNÍ DÍTĚ

ZAPAMATUJE JMÉNA MĚSÍCŮ

Sněden
úhoř.
Vezem
buben.
Svět ten
čert vem!
Na věnec
lupen.
Lháři,
lži jen!
Tys dopad!
Blázinec.

Františkovy hrátky

3. Přesmyknutím písmen v sousloví
AU - KOLT
získej potřebu loutkáře

Inzerce

SEZNÁMENÍ

Pohl. amat. lout. hl. pohl. amat. lout.
za účelem zal. amat. lout. soub.
Zn.: My dva a lout.

Od boKu

LS ZUŠ Chlumec n.C.: STOLEČKOVÉ POHÁDKY

- * Je to famózní. Ty děvčátka, zvlášť beruška byla výborná a kočička taky.
- * Na to jak to byly malé holky to byl dost výkon.
- * Loutky vodily dobře a rozumět jim bylo, tenhle sál umluvit je docela práce.
- * Já ZUŠky moc nemusím, ale zahrály to moc dobře. Mně se vždycky děti zdají takový vydrežúovaný.
- * Byly moc přirozený. Byly fajn.
- * Ty holky byly odvážný, nebály se sálu.

LS ZUŠ Žamberk: ČTYŘI DROBNÍČKY

- * Mělo to náboj a mě to oslovilo.
- * To bylo boží. Jak dokázaly dělat fóry třeba s těma ptáky.
- * Potěšilo mě to, bylo to takový čist'ounek.
- * Pohodička.
- * Každá z těch holek byla jiná, měla osobitý přístup. Byla jsem nadšená.
- * S jednoduchějma věcmi pracovaly a využily je sto procentně.
- * Bohužel jsem neviděla ty provázky na zemi a štválo mě to.
- * Ta holčina se šaškem byla dokonalá. Dokonalej pohyb, dynamický, měla šťávu.
- * Na ty mlad'ochy to bylo dost dobrý.

LS Louže Plzeň: KDE JSOU LIDÉ

- * Nesedlo mi to, fatálně.
- * Já jsem to skoro celý prospal.
- * A kde byla ta loutka?
- * Hudební doprovod bych zrušil.
- * Člověk si z toho může vzít kladnýho.
- * Nuda. Ale holky byly hezký.
- * Podle mě je hodně těžký udělat Malýho prince a podle mě to zvládli. Vůbec nic mi tam nevadilo.
- * Nevím, jak se jim podařilo hlásat tu pravdu až takhle.
- * Mně tam chyběl konec. Jak to vlastně dopadlo?

DLS Blučina: DOŇA LUCIA DE LA PACKA

- * Na mladé holky to bylo velmi odvážné.
- * Já jsem se nesmála, bylo to dost primitivní. Na mladý holky si nevybrali dobrý téma.
- * Maňásky se mi nelíbily, ale zase jsme se zasmáli.
- * Dlouho trvalo, než si mě získali. Ten začátek byl moc našlapanej divadelníma prvkama až nepříjemně, ale pak si člověk zvyknul.

- * Nelíbilo. Jako někým naaranžovaný.
- * Tak naučeně říkali ty verše, mně to přišlo úplně absurdní. Něco jenom tlumočili.
- * Byly takový mladičké, ale výrazově to byla docela nuda. Ale písnička mě vždycky dostala.
- * Ta hra jako hra je moc dobrá, ale to zpracování by chtělo starší herce.

LS Opal Opava: O MOŘI

- * Hodně špatný po estetický stránce a i po textový mně to příliš neoslovilo, takový trošku nedodělaný. Pozitivního nic.
- * Moc jsme se nasmáli.
- * Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací a stali se představiteli biologického determinismu (mečoun je z meče, to je fantastický).
- * Já jsem ještě čekal, že bude kladivoun.
- * Nebylo to o ničem, typická škola hrou.
- * Bylo tam dobře rozsvíceno, dobře se četlo přitom a hudba na podkres.
- * První představení tady, při kterým jsem ukrutně trpěla. Myslela jsem, že umřu.
- * Docela mně to potěšilo výtvarně.
- * Ty ploché loutky byly hezký, ale scéna byla úplně odjinud.

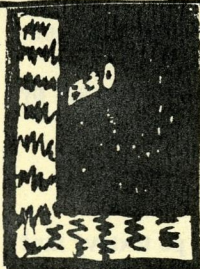
LS BODI Jaroměř: KAŠPÁREK A PRINCEZNA DARLA

- * Celé jsem to prospala.
- * Dalo se to vyvstát. Ty lidi mně byli sympatický.
- * Nebylo to špatný, venkovský divadlo když jezdí a tak. Taková kašpárkovina.
- * Dlouho mi trvalo, než jsem přišla na to, že je to vtípný.
- * Je to užvaněný. Zarazilo mě, jak bylo v novinách napsáno "zajímavý text".
- * Já jsem se s nima vrátila na začátek století, dlouho tady něco takovýho nebylo vidět. Klidně bych na to děti vzala.
- * Rodinný divadlo, nic jsem neočekávala a docela příjemně jsem se pobavila.
- * Obě představení večerní naplnily rámec, který navodily.
- * Tohle by zvládli tři lidi.

Od boKu

strana silni-
ce

Kuse z dis Kuse

uděk Richter zahajuje. Všechny vítá a představuje porotu:

Jiřina Lhotská je nejen žena, ale i předsedkyně. Jan Borna je mluvčí bez portfeje.

Roman Černík je zapisovatel s portfejí. Všichni tedy mají funkci. Někdo je něčí sestřenice.

Jan Borna nabízí možnost otevřít v diskusi obecnější témata a představení brát jen jako inspiraci.

Lud'kovi vyráží na čele studený pot. Hlasování. Vítězí zájemci o podrobnější rozbor představení. Luděk Richter prosí, aby diskutující nikoho nezesměšňovali a neuráželi. Nemají si také brousit vtip, na to je tu Honza Borna. Zahajuje se rozbor prvního představení.

LEGENDA O LÁSCE - Rámus Plzeň

Představení se nějak nemohlo rozjet, někomu se líbila atmosféra a vztah herců k loutce, pěkná byla scéna zošklivení panovnice, tak silných okamžiků mohlo být více. Temporytmus pomalý, táhlý, vnitřních monologů na začátku moc. Chybělo jasnější zpracování vytrysknutí pramene - zobrazení živlu - vody, scéna nejasná, mohlo jít i o smrt.

Způsob herectví strnulý, chybělo PROČ soubor hraje, vztah k tématu, s kým se ztotožňují. Paradoxně se Jan Borna o tomhle dozvěděl více průhledem za scénu, vepředu všichni herci zvážněli a ztěžkli.

S podobnými názory se připojili další. Představení není strukturované, herecké projevy nejsou různé. Jde spíš o babské téma, kluci nemají ani moc příležitost. Přílišná akademičnost, obřadnost, vnitřní napětí funguje, ale k nám nedolehne. Odtud stereotyp, nuda. Neřeší se konkrétní vztahy.

Rozporné je herectví s loutkou - užití totémy figur, ale vztahy dohrávané mezi živáky, psychologicky. Sem tam obraz, ale málo. Chybí možná loutkářské citění. Svícení také zvýrazňovalo spíše herce.

(Vložka Jana Borny č. 1 - Úvaha o možnostech loutky oproti živým hercům při sdělení velkých vztahů. Podán návod na rozvod.)

Celkový výkon připomínal rituál. Silné téma, ale o které šlo především?

Šlo spíše o podrobný dramaturgický nárys, teď ještě zapracovat a zprostředkovat nejen racionální, ale i emocionální zážitek.

(Vložka Jana Borny č. 2 - Krátká úvaha o snadnosti rozebírání negativ. Má pravdu.)

ONDŘEJ COFFEY - Tatrmani Bechyně

Nejlepší co bylo zatím k vidění. Jednoduchost, odlehčení, výtvarné zpracování, hudba - vše hodnoceno kladně.

Drobné nedostatky v technickém provedení - rozostření postav (hlavně při návratu Coffeye do reálu).

Ojedinelý názor: Některé pasáže dlouhé, hudba monotónní, zajímavé, ale téma moc nezaujalo.

Divadelní jam session. Smích neoslabuje téma. Smích fungoval jako ventil. Téma uneslo délku představení. Není v tom sentiment.

Mohlo by jít o nadpozemský vtip. I děti ocenily magičnost a imaginaci, konec nemusel všem "dojít".

Nejasnosti kolem tématu: Chlap, který vypráví příběh je to největší téma. René Levinský doporučuje příběh ještě několikrát zopakovat. Někdo objevil a vyřešil díky představení několik vážných osobních témat. Setkání s transcendentem.

Krásná poetika, všechno má řád, dřevná hudba, kořeny, prolínání světů, virtuální realita. ve kterém světě jsme vlastně my... Luděk Richter: Haf (Tvrdí, že je zlý pes, který musí utnout diskusi a přesunout ji k dalšímu představení).

ZVĚDAVÉ SLŮNĚ - LD MĚKZ Humpolec

Představení nezanechalo žádný zvláštní dojem. Nelíbila se scéna, hlavně barevně.

Loutky se hýbaly neustále všechny, nebylo poznat, kdo mluví (rozlišení jen hlasem), chybělo jednání s loutkou.

Špión Jan Borny označil loutky za plyšáky, kteří nemusí ležet na gauči, ale můžou hrát divadlo.

Rozporuplné morální vyznění: Když budeš zvědavý, naroste ti chobot a budeš pak moci utrhnout někomu, kdo tě naštvál, zadek. Je chyba se ptát?

(Vložka Jana Borny č. 3 - Chvilka poezie)

Zajímavá diskuse s torzem souboru - herci se pokusili vyznění změnit, ale režisér nepovolil. Samotná předloha - bajka o tom, proč má slon chobot - problém nevyvolává, téma je dosazené, poučení falešné. Není ujasněna role průvodců dějem. Animace loutek plochá. Neodůvodněná přestávka.

Pozor na to, dětem se může líbit všechno.

Konec diskuse, odchod na představení.

Kontrolní otázky pro pozorné účastníky:

Jakou báseň recitoval Jan Borna? Kdo je jeho špión? Či sestřenice je Jiřina Lhotská?

Napoprvé obšírněji zapsal

František

Na rozdíl od reakcí redakce (které jsou bezprostředními ohlasy na shlédnutí představení), budou se v této rubrice objevovat recenze porotců s jednodenním zpožděním. Členové chtějí totiž nejprve osobně poznat tvůrce a herce prostřednictvím rozborových seminářů a s větším časovým odstupem formulovat názory, které vám nabídneme v Diwahadle.

LS TATRMANI, SPŠK BECHYNĚ: ONDŘEJ COFFEY

Obyčejný člověk, pastýř, žijící obyčejným životem, se dostává do střetu se světem nadpřirozeným, aby proti němu obhájil svůj život, musí vyprávět příběh, napadá ho jen příběh obyčejného člověka, pastýře, který se dostává do střetu s jinou realitou, vypráví, gestikuluje a náhle naruší svůj svět, svět obyčejného člověka, pastýře, a zjistí, že mimo nadpřirozeno je ještě jiná realita, nahlédne do ní a vrací se do svého světa, obyčejného člověka, pastýře, žijícího...., sedím a dívám se dírou do pastýřova světa a nevím, jsem tu anebo v nadpřirozenu?, co je za hranicí moji reality?...., abych mohl s radostí, humorem, hravostí, ale i s mrazením v zádech prožít tento obraz, oddávám se světu "Brůčkových mladých", jejich imaginaci a hudbě, světu, kde jsou sugestivně v metaforách a obrazech předváděna naše tušení, ale není tu místo na neřádnou popisnost a výtvarné metafoře cizí hereckou nápodobu lidské psychiky. Děkuji.

Jan Borna

LD MĚKZ Humpolec: ZVĚDAVÉ SLŮNĚ

Veselý, leč naučný didaktický příběh o malém sluněti. Tradiční obecná představa inscenátorů divadla pro děti, doplněná tradiční obecnou představou, že do takového představení patří ještě veselé písničky, potrestaný neposluha a chytrí moudří dospělí. Jenže inscenátory zradilo již v předloze zakutané neujasněné téma - v čem se sluně vlastně provinilo, že bylo vytrestáno? Bylo neposlušné zvědavé (což může být někdy i nebezpečné) či jen zvědavé (což je hlavně únavné - tedy pro dospělé)? Kdyby si při inscenování dokázali tvůrci odpovědět na tuto otázku, nemusela jsem se ptát na konci já: "Proč se děti nemohou ptát, proč by to s nimi dopadlo ještě hůř než se slonem?" Abych si tedy nekladla takové zbytečné otázky, stačilo, kdyby režisér (a že se podobné doporučení objevuje už v hodnocení krajské poroty) pointoval představení jako bajku. Tedy příběh o tom, kterak sluně ke svému chobotu přišlo. Punktum. Bez následného moralizování a zavádějícího poučování.

A tak ještě závěrem. Přes nemnoho tvůrčích nápadů, problémů v neujasněné roli dvojice průvodců, ke scénografii nenabízející příliš možností, dala se z představení vyčíst i poptivá snaha herců o sdělení a komunikaci s divákem.

Jiřina Lhotská

O LÁSCE ?

Samá legenda nabízí několik **tématických rovin**, kterými k nám bezesporu může promluvit (láska, nenávisť své vlastní zbabělosti, obětování se pro druhé...závist). Na inscenaci vymezené ploše všechny "zajíce" asi najednou ulovit nelze, měl by nastoupit výklad, setkání souboru a textu - postoj. Ten však jen někde probleskuje (scéna prvního setkání s jablkem), jinde není v dohledu (proražení pramene).

Pak k formě. Jde vlastně o jakýsi **rituál**, dotknutí se kořenů (jde o legendu. Rituál je však zpravidla k něčemu, co nás přesahuje, ale k čemu existuje konkrétní směr (spojení autority a obřadu), co je tady tou autoritou?. Tady je rituál, nebo spíš jeho nárys v písničkách, ve všudypřítomném tajemnu gest, pohledů, také v kostýmech a nasvícení, ale není zcela jasno, k čemu a proč se Rámus vztahuje. Rituálovosti nahrává i hodně sevřený prostor (poklekávání přes které nelze vidět pro mnohé diváky). Jenže, co s tím, není-li na vše vidět, není-li vše slyšet. Obřadnost a chlad se pak objeví i ve hře s loutkami, tam kde nevzniknou charakter, neposilují loutky příběh svou metaforou. V některých místech se naopak stávají přítěží (ztráta rytmu při zdvojování až ztrojování - mluva za loutku, její vnitřní hlas a hlas herce).

Pomalé monotónní tempo, jednostrannost výrazu těžko udrží pozornost diváka. Ani za stylizaci by neměl přestat vonět život. Rámus je zkušená a semknutá fajn parta lidí, to je přes mnohé komplikovanosti poznat, ale v tomto představení se jejich vlastní konkrétní životy, jejich osobnosti vytratily, aniž bychom jako diváci věděli kam.

Roman Černík

REAKCE DĚTÍ Z DĚTSKÉHO SEMINÁŘE

Ondřej Coffey - stínohra

- * nerozuměla, i když to viděla podruhé * nepochopila změnu dům x stromy * proč udělali díru? a proč zrovna v tom místě příběhu?
- * ocenili jsme nápad, práci s loutkami - rozplývání, pohyb
- * závěr: bylo to hezký, akorát jsme to trochu nepochopili

Legenda o lásce

- * bylo to moc protáhlý, * vadilo mi, že se za 10 let nepřevlíkli * obdivuju je, že dokázali hrát před tak hrozným publikem
- * loutky: vedeny tak, že nám ukázali technologii výroby - a to nám vadilo * závěr: přestože se nám představení zdálo dlouhé, zaujalo nás

Pán prstenů

- * vadilo mně, že kromě hobita mluvila všechny loutky jedna osoba * ty čtyři dívky byly skoro jako sluzky
- * dělali si srandu ze smrti * čaroděj = jakoby nedokončená role (když umřel, moc na to ne-reagovali) * neseděl nám v tom ten mikrofon * hobiti si byli dost podobný * hezký byli Glum a Hlupáček

Malé sluně

- * ten pán byl dost studený, jako poleno, tvrdej * pro menší děti ze školky * bylo tam všechno "dokonalý" - a to je hrozný
- * nejprve řekli, že jsou v Africe, potom to sluně šlo z Evropy do Asie a pak se vrátilo do Afriky - proč trajdá po světě?
- * bavilo je to? * ničím nás nepřekvapili * vadila moucha * přestávka byla zbytečná * u většiny - vadí nám, když loutky chodí ve vzduchu * vadilo nám moc, že zakazovali dětem se ptát

A co děti?

Woni wo nich

LS VAVŘINEC Praha - POSLYŠTE PŘÍBĚH

Představení bylo doporučeno k přímému postupu na národní přehlídku LCH. Vystoupení zapůsobilo zpracováním náročného textu, vyzrálým herectvím, výrazným výtvarným projevem a nápaditou režii. Souboru byla doporučena dramaturgická úprava textu a zpráhlednění některých dramatických situací.

(J. Vidlař, J. Dvorská, J. Davídek, J. Klos, J. Müller)

Loutkové divadlo STRÍPEK Plzeň - MODRÝ MAURICIUS

Hra Ivany Faitlové MODRÝ MAURICIUS na motivy pohádky Jany Kašové se přiřadila k dalším nsmírně zajímavým dramaturgickým počínům souboru. Jejím základem je zdánlivě jednoduchá, modrobílá papírová scéna. Inscenátoři ji ale naplňují neuvěřitelným množstvím nápadů, které ani na chvíli nejsou samoučelné a slouží příběhu. Poctivá loutkoherecká práce, nadhled, vtip, zvukový a hudební part patří k největším kladům představení. Snad jen fakt, že jsme na přehlídce viděli teprve první reprízu přispěl v některých momentech k dojmu neusazenosti.

Porota nominuje soubor k postupu na LCH 98.

(Marek Bečka, Hanka Švejnová, Jana Halířová)

ROLNÍČKA Kopřivnice - PRASÁTKA SE VLKA NEBOJÍ

Loutkoherecké divadlo Rolníčka z Kopřivnice přivezlo na opavskou přehlídku představení "Prasátka se vlka nebojí". Inscenace je postavena na spojení dvou všeobecně známých příběhů - jak si prasátka stavěla domeček a jak prasátka uvařila vlka v kotli, jenž mu naschvál postavila do krbu. Jest hráno s maňásky, vlka hraje herec s poněkud "nu pagadi" maskou. Je pravda, že tato neproporcionalita hned zpočátku některé děti vystraší, což soubor po určitých zkušenostech předpokládá, a tak hned chvíli po začátku herec masku odloží a představí se nám coby dobrosrdečný strejda. Vzápětí si tuto opět nasadí, avšak pro nás starší děti příběh ztratí napětí. Co se týče textové předlohy, ta Jarošova verze asi není nejpovednější (doporučil bych např. tu Mikulkovu), rozhodně je potřeba v textu škrtat. Soubor však oproti inscenacím jiným souborů zaujal smyslem pro propracování a dotažení celé inscenace, příjemnou hudebností, a jistou scénografickou neodfláknutostí (té růžové barvy by však mohlo být méně). Ke kladům souboru patří také jistota ve hře s loutkou.

(L. Richter, Šefrna, Němeček)

Ta/Ten píše!

Milý redakční šotku,

jen co jsme přijeli, dozvěděli jsme se, že máme díky Tobě změnu programu. V č. 1 v půvabném článku "Jak si loutky vyrazily na Písek" nám oznamuješ, že hrajeme Legendu o lásce.

Vzhledem k tomu, že tuto legendu výborně zvládá Rámus z Plzně, raději bychom hráli legendu o králi Artušovi a jeho rytířích s názvem "Poslyšte příběh". Samozřejmě pouze v případě, že souhlasíš.

Jinak místo všech představení sraz v Alfě.

Tvůj Vavřinec

Slyšte! Slyšte! Slyšte!

Jak jste si přečetli již včera, čeká nás dnes večer

VŠELOUTKÁŘSKÉ TANEČNĚ POSLECHOVÉ RADOSTNĚNÍ.

Pro zapomětlivé připomínáme, že mají přijít ve 21.30 hodin do společenského sálu budovy firmy PREMING za internátem Zemědělské školy. K tanci a poslechu hrají "Slovánské šamani".

Reakce redakce

Louže v moři patosu

Šikovní, poučení, inteligentní mladí lidé. Mému srdci blízcí, těší mě, že se neustále technicky zlepšují. A ráda bych od nich viděla představení hravé, živé a odlehčené, s tím smyslem pro humor a hravost, který inzerují v rubrice Woni wo sobě v druhém čísle Diwahadla. Včera jsem totiž viděla kus "Mladí a patetiční aneb Jak jsme kádili mramor". Mramor je studený a pietní a mě se chce rvát, sprostě mluvit a trhat parkety holýma rukama z žízňe po životě v tom umírání. Pevně věřím, že vás Exupéry oslovuje, že jste upřímně hledali a této upřímnosti si vážím. Malý princ je asi opravdu nepřenositelný na jeviště, a já nevím, za koho na jevišti jste, jestli a po čem hladovíte, a je mi líto, že nejsem zainteresována a nemohu vám při nejlepší vůli uvěřit. Asi vám šlo o lyriku, ale zůstala za dveřmi a zbyl jen ten těžký zadek Patosu.

Petra

Postmoderní tragedie de la Bloody Pacička

Na lžici si nevinná(?) panna střeva navinula, cudný chlupák posekán v krvi z nosu leží, dolámány oudy úkladníka, dědka klepla pepka. Děvčátka byli drsná a jediná přežila všechny cvrky a kvaky (byly jejich nebo Hanky Kratochvilové?). Olééé!!!

Eva Wágnerová

P. S. Martin Kaplický: "První punková loutková inscenace v Čechách." (konec citátu)

Pohádkové drobníčky a čtyři stoletky

Snad se nikdo neurazí za shrnutí a přeskupení v názvu, celý blok ZUŠ děvčat ve mně zanechal poměrně jednotný dojem. Sled individuálních výstupů s loutkou či rekvizitami těžko posuzovat jako ucelené představení - mohlo jich být více i méně - ani si takové ambice zřejmě nedělal. Příjemné bylo pro mě několik zjištění. Vnímám jsem cit pro práci s loutkou (či předmětem), který nevidíme u mnohých starších loutkářů, citění materiálu, jeho oživování, kultivovaný projev. Výstupy vystavené, s pointou. Zdařilost provedení samozřejmě odstupňovaná, překvapilo mě, že ne zcela závislá na věku dívek. Celkový dojem pak závisel nejen na osobním vkladu interpretky, ale i na rozdílech v dramaturgické a výtvarné invenci. Nemůžu se nezmínit o dvou havranech (pro mě asi nejčistší záležitost), milé byly čtyři kočky (a především pátá myš), zaujaly mě etudy s tkaničkami (ale doporučil bych výraznější a vytvořit pro ně pozadí). Globálně vzato, příjemně strávené odpoledne.

František

Kašpárek a Darla

Víte, já marionety příliš nemusím (jedna z mých největších chyb), a proto mě moc překvapilo, že jsem se veselým Kašpárka dováděním nechal klidně vést. Ale (vždycky se nakonec objeví) když opadne první překvapení a člověk se pořádně kolem rozhlídne, všimne si hordy pruhovaných chlapíků stojících v pozadí jako na hanbě, neb zrovna pimprlem nemávají. Občas jsem úplně čekal, že se ozve zpoza rohu řízný hlas uklízečky: "Pidivous na scééénu!"

Když už vás je tolik, proč taky ostatní něco nedělají? Víte, ten aktivní přístup že by měli. Pořád jen čekají jako svatí na orloji, až na ně řada přijde. Z toho pak celý kus nudou nepěkně zavání. Zvlášť když se vítr obrací při střídačkách.

Zkrátka, odcházel jsem a říkal si: vida, tak marionety můžou žít, škoda jen, že se to zase nepovedlo.

Petr

O moři

Chtěl bych si s vámi položit otázku, která mi pořád vrtala hlavou, když jsem se díval na tohle divadlo: Co je ideální představení pro děti? Musí být takhle natřené tlustými čarami, čistými barvami bez příměsí, bez problémů, bez originálního přínosu? Trochu

podobným systémem jako jsou kreslené seriály dělané? Má být takhle roztomile placaté a bez emocí odšišlané? Možná se dětem opravdu líbí barvotisky nejvíc. Růžovoučky tvářičky, ztrnulý úsměvy, prostě omalovánky. Ptám se tedy a potřebuju s tajenkou pomoc. Přijďte!

Petr

Rafanda s...

Vladimírem Sadílkem a Petrem Janků nejen o volném sdružení "Slovánski šamani"

Vlado a Peter vedou v Chrudimi dílnu D - Tělo, Prostor, situace, jinak ale tvoří jádro skupiny, která dnes večer bude hybatelem dění na Všeloutkářském tanečně poslechovém radostnění. Co nás tedy večer čeká?

"Slovánski šamani" to jsme my tři, ještě tady s malým Jurem Sadílkem, spolu s námi působí taky Pavlínka Böhmerová a Olinka Mišíková. Navíc s námi tam kde přijedeme vždycky vystupují naši kamarádi, které najdeme všude. Máme svůj repertoár. Zpíváme novodobé protestsongy, ale i lidové písně, nebo jim podobné - například ty od Vlasty Redla, nebo písně z muzikálu Malované na skle. Vybíráme vždycky podle toho, kde hrajeme, chytáme lidi na známou melodiku. Můžeme se přizpůsobit zájmu, nejde o vystoupení s pevným programem, počítáme s tím, že se ten kdo chce zapojí, třeba i s nástrojem. Důležité je, aby byla zábava, příjemné posezení. Nikdy nevíme, kdy program skončí, to záleží na lidech.

Takže objíždíte festivaly a podobné akce jednak jako lektoři a jednak jako baviči. To zní zajímavě.

Vyjádření se hudbou, písní, to je pro nás jiný způsob realizace. V našich písních je vždy výpověď. Petr studoval filozofii, takže jde často o řešení a pojmenování vážných problémů.

Na Chrudimi jsme poprvé. Ludka Richtera známe z jiných přehlídek a pozval nás sem. Ale jinak působíme v Čechách a hlavně na Moravě často. Častěji, než doma na Slovensku, kde jsme pro oficiální akce nevhodní (odmítáme službu kultury ideologii). Jezdíme do Ostravy, Brna, do Českého Těšína, do Šumperku na dílnu.

A co vaše dílna tady na Chrudimi? Jak se rozjiždí práce? Slyšel jsem, že se také budete vyjadřovat hlavně zpěvem.

Není to úplně až tak. A těžko mluvit o dítěti, které se teprve rodí. V dílně se zabýváme základními problémy zrození projevu. V první řadě jde o pohyb, jeho fixaci, dýchání, koordinaci. Dál půjde o práci s textem, o individuální možnost vyjádření se s využitím všeho, co se naučíme a známe. Zpěv je dalším prostředkem, jde v něm o víc, než o modulaci a intonaci slova. Jde o výraz, gesto, vztah k něčemu a někomu. Co se týče práce, je důležitá vzájemná inspirace, vztah, komunikace.

Není důležité zúčastnit se, ale vyhrát - sám nad sebou. A nikoho nenutíme, u nás je demokracie (tedy, u nás v dílně).

Možná byste na závěr mohli prozradit něco o vaší divadelní tvorbě.

Pracujeme jako tým. Dramaturg, režisér (Vlado), scénograf (Peter), hudebník a další přátelé. Nejsme svázáni s jedním konkrétním divadlem. Dostaneme vždy zakázku na inscenaci, tu uděláme a jedeme jinam. Má to své výhody, nemusíme se přizpůsobovat duchu jednoho působíště. Teď jsme dokončili jednu věc v Jugoslávii a další začneme v Prešově.

Děkujeme za rozhovor.

František

Strana: moře

Eintopf

POZVÁNKA DO MUZEA

Srdečně vás zveme do Muzea loutkářských kultur, neb k vidění je mnoho zajímavého. Vybíráme ze stálých expozic:

Prizemí - bez bariér

Pro ty, kteří nemohou absolvovat příkré schody v našem historickém, památkovou péčí chráněném domě představuje tato expozice základní průřez dějinami loutkářství u nás s upozorněním na původ loutek a na některá specifika loutkářství ve světě.

V 1. patře uvidíte zahraniční loutky ze sbírky prof. Milana Knížáka. Ve 3. patře pak rozhodně stojí za vidění **zahraniční loutky**

ze sbírkového fondu muzea (evropské, stínoherní divadlo Indonézie, vietnamské vodní loutkoherectví, ruční loutku sestavenou z náprstkových dílců z Indie, atd.) a **luminiscenční divadlo** arch. Františka Tvrdka, které je československým objevem. K pojednání loutek a dekorací se využívá luminiscenčních barev, které jsou osvětleny neviditelným ultrafialovým světlem.

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

do galerie Muzea loutkářských kultur v Břetislavově ulici čp 75 (otevřeno denně 9 - 12 a 13 - 18 hodin):

Jaroslav Doležal - Ř E Z B Y

Výtvarník hradeckého Draku, libereckého Naivního divadla, externí pedagog DAMU, jinak teď na volné noze. Zabývá se nejen loutkami, ale

také tvorbou dřevěných plastik, grafikou i malbou. "Jeho figury mají duši - tragickou i groteskní, plnou poezie i tvrdé reality. Takovou, jaký je život - jenomže ne každý to dokáže zachytit. Jarda ale nedělá jen jednotlivé figury. Často zobrazuje i vztahy (dvě postavy proti sobě), zachycuje situace, zvláště v reliéfech. Občas nechybí ani zakomponovaný reálný prvek (třeba láhev od piva) či jsou objekty částečně pohyblivé.

Nepostradatelné jsou jejich názvy. Nejen proto, že jsou originální. Především proto, že tvoří s dílem neodtržitelný celek: buď vizuální dojem z postavy, vztahu, situace umocní a nebo jej shodí. Nejen v dílech samých, ale i v jejich pojmenování nacházíme paradoxy. Prostě - jako v životě."

(z textu Aleny Exnarové - redakčně kráceno)

Vřele doporučujeme, předpokládáme neopakovatelný zážitek.

A JEŠTĚ JEDNA VÝSTAVA

známého českého skláře a uměleckého ředitele sklářské hutě Ajeto

BOŘKA ŠÍPKA.

Kde: v galerii v dolní části náměstí.

Jan Borna strávil na výstavě hodinu a půl (i s rodinou) a vřele doporučuje.

Fajnšmekr

U Slejšků

Naproti kašně kousek od chrudimského kostela je hospoda U Slejšků, kde kromě minutek dostanete i hotovky. Cenové relace jsou přijatelné, pivo Bernard je k pití, hotovky jsou k jídlu. Wytwarnickej Diwahadla se postavil čelem i k úhrovi (že prý po lovecku?) a vyšel z boje středem neporažen a spokojen. Jen ta obsluha kdyby se tak neslímějšíla.

Krušovická restaurace

Najdete ji nad non-stop barem v ulici vedoucí k náměstí J. Ressela (kostel, kašna atd.). Jídlo ujde, pivo jakbysmet, obsluha trpělivá a vlídná, krušovické pivo je slušně ošetřené.

U jelena

astronomický zážitek nabízí hospoda U jelena (viz na zeleném domě jelen dvojediný) - oním zážitkem je pivo VELVET! Doporučujeme všem labužníkům! (Jídlo: vyšší cenové relace a malý výběr, to znamená, že jsme nepojedli.)

strana: zámky

ŠUMPERK - dílna pro mladé amatérské divadelníky - 14. - 23. 8. 1998

Dílna chce poskytnout možnost inspirace jak pokročilejším, tak i méně pokročilým divadelníkům. Doplnkový program bude obsahovat představení, besedy, projekce apod. Věkový limit účastníků je 16 - 25 let, výjimky jsou možné jediné při nenaplnění dílen. Účastnický poplatek činí 1050,- Kč (je možné zaslat složenkou nebo převodem). Poplatek zahrnuje kursovné, ubytování a doplnkový program. Dopravu a stravu si účastníci hradí sami.

Adresa: ARTAMA (k rukám K. Tomase), P.O. box 2, Křesomyslova 7, 140 16 Praha 4 tel.: 02/61215682.

DÍLNY: A/ Jana Koubková - Interpretace

Rytmizovaná mluva, tedy rap, voiceband. Jde o hravost češtiny, rytmus, improvizaci všeho druhu. Měli byste si s sebou vzít i nějaké oblíbené texty či poezii (i vlastní), též nějaké drobné perkusní nástroje či flétničky.

B/ Petr Nůsek - Jevištní šerm a akční prvky na jevišti

Základy šermu, zejména s ohledem na jeviště, kaskadérství a jevištní akce. Vlastní zbraň nepotřebujete, pouze oblečení a obuv, ve kterých můžete padat, být propíchnuti atd., a to jak v místnosti, tak i na trávníku.

C/ Michal Hecht - Pantomima a pohybové divadlo

Účastníci by se měli na dílně seznámit se základy klasické i moderní pantomimy, improvizace, akrobacie a jevištního pohybu vůbec. Všichni se dotknou procesu práce na realizaci neverbálních projektů (námět-dramatizace-režie-hraní). Vhodný oděv a několik oblíbených audiokazet s sebou.

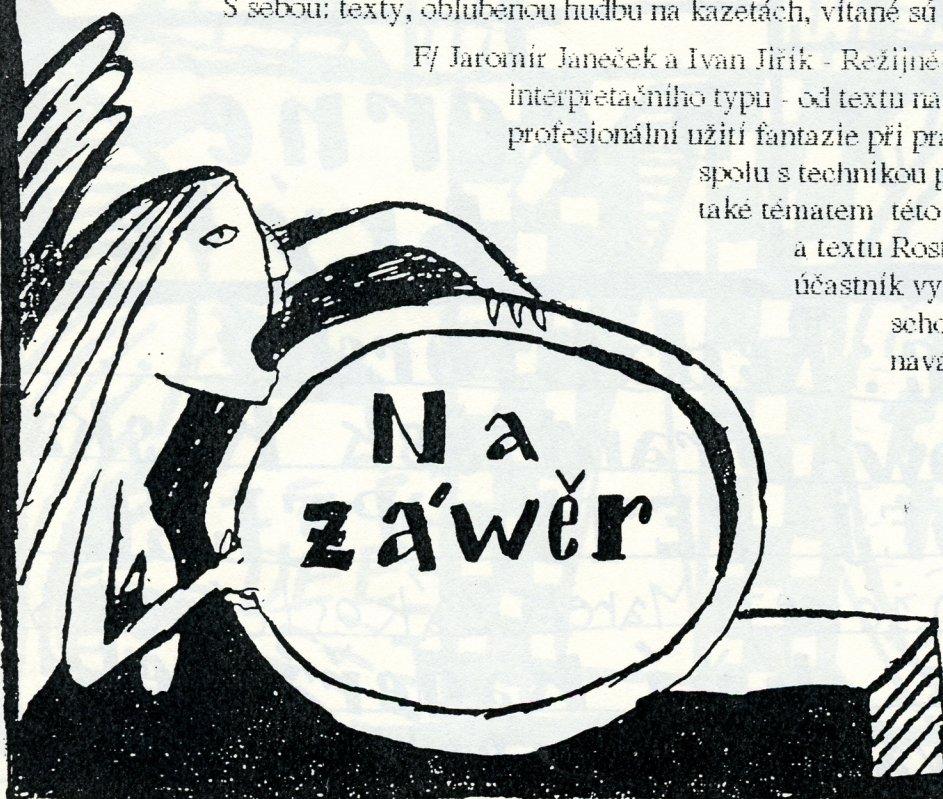
D/ Brian Dic Wheeler - Commedia dell' Arte and Physical Comedy

Umělecký ředitel divadla Oddfellows Playhouse Youth Theatre v Connecticutu bude učit Commedii dell' Arte a fyzické divadlo, tedy to, co vystudoval v Kalifornii. Při dílně bude tlumočit (v nezbytných případech) Radka Svobodová. Pohodlný oděv a obuv s sebou.

E/ Jozef Krasula - Režijní-dramaturgicko-herecká dílna určená divadelníkům s aspoň minimálními zkušenostmi a ambicemi tvořit. Téma: povídky a hry N. V. Gogola. Súčasťou práce budú aj videoprojekcie s filmami súvisiacimi s témou. Je nutné mať prečítané aspoň základné diela N. V. Gogola s dôrazom na Ženbu (Ženíťbu). S sebou: texty, obľúbenou hudbu na kazetách, vítané sú aj hudobné nástroje.

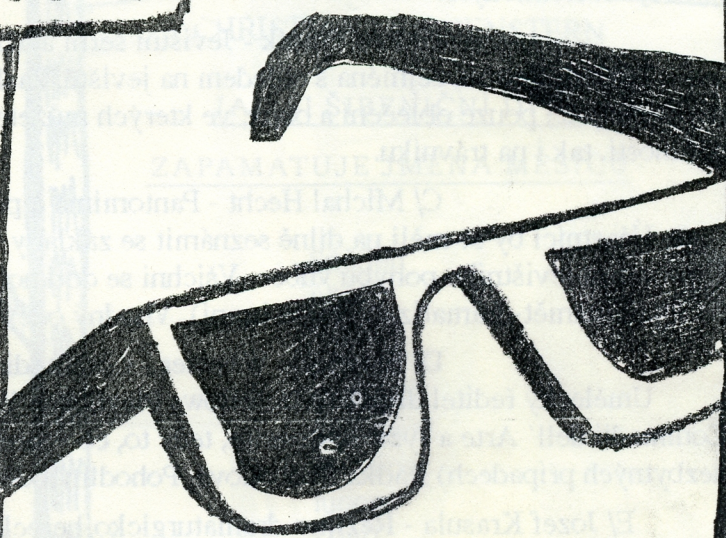
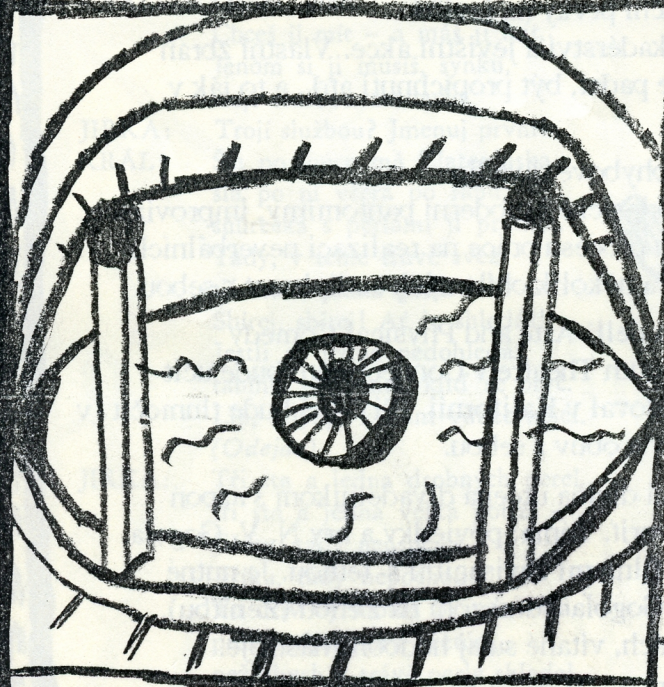
F/ Jaromír Janeček a Ivan Jirík - Režijní-herecká práce v divadle interpretačního typu - od textu na jeviště Rozvoj a vědomé profesionální užití fantazie při práci na monologu či dialogu je spolu s technikou projevu základem herecké práce také tématem této dílny. Na verších klasického a textu Rostandova Cyrana by si měl každý účastník vyzkoušet, do jaké míry je schopen využít své individuality, navázat kontakt s prostorem a téma své postavy sdělit divákovi. Text je třeba znát, s sebou minimálně jeden výtisk

Cy
ra
na.

Kde je třeba při-
hromotřit obě oči,
může přijít hlu-
boký spánek!

Maskování

A. sirky

B. černé
brýle

Redakce: Redaktorský

Petra Kosová, František Kaska

NÁŠ MLADÝ: PETR PELCL

Wýtvarnickej: Marek Zákostelecký

Spolupráce: Jiří Kadeřávek

Pavla Osvaldová, Eva Dušková, Kamila
Škopová